

ת"פ 33000/02/14 - מדינת ישראל נגד א ר

בית משפט השלום בבאר שבע

25 ינואר 2015

ת"פ 33000-02-14 מדינת ישראל נ' ר (עציר)

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד זילברמן

נגד

א ר (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד יפתח רפאלי

מזר דין

הנאשם הורשע ביום 24.12.14 לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש.

על פי המתואר בכתב האישום במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת ידועים בציבור. ביום 13.2.14, בסמוך לשעה 7:50 הגיע הנאשם לדירה שבה מתגוררת המתלוננת, .., והחליף את מנעול דלת הכניסה של חצר הבית, בעת שהמתלוננת שהתה מחוץ לביתה. כאשר שבה המתלוננת והבחינה שהמנעול הוחלף, הלה קפצה מעל הגדר ונכנסה לחצר הבית. או אז ניגש הנאשם אליה ותקף אותה בכך שדחף אותה ודרש ממנה להסתלק מהבית. בתוך כך, נכנסה המתלוננת אל תוך הבית וזאת כאשר הנאשם בעקבותיה. במעמד זה, שב הנאשם ותקף המתלוננת בכך שחבט בה במכות אגרופ על ראשה ופניה, הכה אותה באמצעות ברכו בבטנה, אחז בגרונה, משך בשערותיה וכן חבט ראשה על קיר הבית. בעקבות מעשים אלו נגרמו למתלוננת חבלות המתבטאות בשטפי דם והיא נזקקה לטיפול בבית החולים סורוקה.

טיעוני הצדדים

במהלך הדיון שנערך ביום 5.1.15 הפנה ב"כ המאשימה לחומרת המעשים בהם הורשע הנאשם. עוד הפנה בהתאם לתיקון 113 לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו בכללם, כבוד האדם, שלמות התא המשפחתי, שמירה על הביטחון האישי וכן הזכות של האישה להיות מוגנת מפני אלימות על ידי בן זוגה. הלה ביקש ליתן הדעת לרכיב ההשפלה שיש במעשיו של הנאשם וזאת בשים לב לכך שהמתלוננת נותרה מחוץ לביתה נוכח החלפת המנעולים על ידי הנאשם ומשכך אף נאלצה לקפוץ מעל הגדר עד אשר הותקפה על ידי הנאשם. אשר למתחם העונש ההולם - עתר למתחם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בבדרי המתחם עתר לקחת בחשבון את עברו הפלילי הכולל 8 הרשעות קודמות במגוון תחומים. בעניין זה, הפנה לגזר הדין שניתן נגד הנאשם ביום 2.6.14 ע"י כב' השו' דורון בו התייחס בית המשפט למאפייניו האישיים של הנאשם. לדבריו, לא מתקיימים שיקולי שיקום אשר מצדיקים חריגה מטה ממתחם העונש לו

עתר. כמו כן, הנאשם ניהל הוכחות ולכן אינו זכאי להקלה בעונש לה זוכים מי אשר הודו וחסכו בזמן שיפוטי. בנסיבות אלו עתר לעונש מאסר ארוך ומרתיע אשר ירוצה באופן מצטבר לכל עונש אחר וכן עתר להטלת מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת וקנס.

מנגד, ב"כ הנאשם סבור כי המדובר באירוע הנמצא במדרג הנמוך של העבירות בכגון דא והדברים מקבלים משנה תוקף בשים לב לכך שהמדובר במי שהחליף את מנעול הבית השייך לו וזאת לאחר שביקש להיפרד מהמתלוננת. האחרונה התקשתה להשלים עם החלטתו והאירוע התפתח לתקיפה הדדית. לדבריו, אלמלא התנהגותה התוקפנית של המתלוננת האירוע דנן כלל לא היה מתרחש. אין מחלוקת כי גם הנאשם הותקף על ידי המתלוננת. בעניין זה הפנה לכך שהאחרונה הודתה בכך ובנוסף הפנה לכך שלנאשם נגרמו חבלות באזור החזה, הפנים והצוואר. עוד הוסיף כי המתלוננת השליכה את מכשיר הנייד של הנאשם ובכך גרמה לו נזק. לא בכדי המתלוננת נחקרה באזהרה ביחס לאירוע זה, אולם נגדה לא הוגש כתב אישום וספק אם יוגש בעתיד הקרוב, וזאת בניגוד לנאשם אשר מוצו ההליכים נגדו.

אשר להרשעה האחרונה מיום 2.6.14 ציין כי התיק דנן גדע באיבו הליך שיקומי אותו החל במסגרת התיק האחר. כמו כן, לתיק דנן הייתה השפעה ממשית על עונש המאסר שהוטל בתיק האחר וזאת ניתן לראות בעצם העונש החמור שהוטל עליו. במצב דברים זה, אין להחמיר עם הנאשם בתיק זה - אחרת הלה יענש למעשה פעמיים. לדבריו, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בדרך עבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר. אשר לעברו הפלילי ציין כי מרבית מעברו אינו מן המניין. בנוגע לניהול ההוכחות- עתר שנתן זה לא יזקף לחובתו שכן המדובר בזכות משפטית בסיסית העומדת לכל נאשם. בסיום דבריו ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם אשר מצוי במעצר למעלה מ-9 חודשים. אשר לרכיב הפיצוי - ביקש לקחת בחשבון כי דירת עמידר בה התגורר הנאשם נלקחה ממנו. כמו כן, נוכח מעצרו הממושך הלה לא מתפרנס מזה תקופה ארוכה.

הנאשם ביקש להוסיף על דברי בא כוחו ומסר כי האירוע נשוא כתב האישום התפתח באופן פתאומי. הלה פירט על מצבו הכלכלי וציין כי מלבד העובדה כי דירת עמידר נלקחה ממנו, קיימים נגדו תיקי הוצ"פ. כמו כן, ציין כי יש לו 2 ילדים קטינים וכי בתו הגדולה עתידה לחגוג בת מצווה, וכי לאחר שחרורו מהמאסר עליו להתחיל מנקודת האפס שכן משפחתו הפנתה לו עורף ולא יהיה לו היכן להתגורר.

דין והכרעה

על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

במקרה דנן פגע הנאשם בערכים החברתיים של כבוד האדם, שלמות התא המשפחתי, שמירה על הביטחון האישי ושלמות הגוף וכן בזכות האישה להיות מוגנת מפני אלימות מצד בן זוגה.

על החומרה המיוחדת בעבירות אלו ועל הצורך להוסיף את החולה הרעה הזו מחברתנו, אפנה לפסק דינו של כב'

השופט ס' ג'ובראן בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.2011):

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית"

עוד בעניין זה אפנה לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'ה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש..."

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בכגון דא נעה בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד תקופה המגיעה לכדי שנה וחצי. על דרך הכלל, הפרמטרים העיקריים אשר בית משפט שת ליבו אליהם נוגעים לעוצמת האלימות, לרבות האם נעשה שימוש בנשק חם או קר, תוצאות האלימות, בשים לב לקיומן של חבלות, תדירות המעשים והמשכותם, וכן נסיבות והרקע לביצוע העבירה. **ביחס לכך ר' בין היתר: ברע"פ 8323/12 שוקרון נ' מדינת ישראל** ברע"פ 6821/08 **מסרי נ' מדינת ישראל** (18.8.08), בת"פ (מחוזי - ב"ש) 37624-01-13 **מ"י נ' ד מ**, (28/10/2014); בת"פ (ראשל"צ) 26002-02-13 **מ"י נ' פלוני** (5.6.14).

בבחינת מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הרי שיש ליתן הדעת לעוצמת של האלימות אשר אינה מתבטאת במכה יחידה או אירוע קצר. המדובר באלימות מתמשכת הכוללת דחיפה והמשכה הכאת ראשה ופניה של המתלוננת, הכאה בבטן, אחיזה בגרון, משיכת שיער והטחת ראשה של המתלוננת בקיר.

המדובר באלימות שהותירה את חותמה על גופה של המתלוננת שאף ניזקקה לטיפול בבית החולים ואבחנת הרופא הנה כי מדובר בטרומה של פנים. דבריו של שוטר הסיוע עת פגשה לפיהם המתלוננת כמעט שהתעלפה, הייתה מבולבלת והמומה, והולכת בקושי מעידים אף הם על מצבה לאחר תקיפתה. מעשים שכאלה יכול וייתסומו בתוצאות קשות יותר בפרט כאשר האלימות כוללת הפניית מכות לעבר פניה ומרכז גופה של המתלוננת.

מעבר לחבלות הגופניות, אלימות שכזו כוללת בתוכה גם רכיב של השפלה, כוחניות ופגיעה ברוחה של המתלוננת אשר מוכת באופן נמרץ בביתם המשותף. בעניין אחרון זה, יצוין כי אין מחלוקת כי הבית מבחינה "פורמלית" שייך לנאשם אולם בפועל אלו גרו בו יחדיו תקופה ממושכת (אלו מכירים מספר שנים). הנאשם מבקש "להעניש" את המתלוננת על כך שאחיה אינו מוכן לשמש עוד מפקח עבורו על ידי החלפת המנעולים ובהמשכם של דברים בשל כעסו אף תוקף את המתלוננת. התנהגות זו אין בה אלא ללמד על מי שנוהג רעה תחת טובה כלפי סביבתו ומי שמונע מיצר של נקם.

בצד האמור לעיל, האלימות עצמה לא הייתה מתוכננת וכפי הנראה כוחותיו של הנאשם לא עמדו לו למראה המתלוננת אשר "מתעלמת" מסגירת החצר והחלפת הצילינדר ובהמשך מטיחה את הטלפון בריצפה עובר לכניסתה לבית. אין בכך כדי להצדיק את מעשיו, אולם יש לאבחן את עניינו ממי שבמכוון יוזם ומתכנן את תקיפת זוגתו. כתב האישום מגלם אירוע אחד בלבד. לא נעשה שימוש בחפץ חד לרבות לא באותו צילינדר שאומנם הוחזק על ידי הנאשם אך לא הוטח בגופה.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו וכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות אשר ביצע הנאשם נע בין 6 חודשים ל-16 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם:

בבואו של בית משפט לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, ולחומרא יש ליתן משקל לעברו הפלילי המונה 8 הרשעות לרבות בעבירות דומות בהן הורשע בתיק זה לצד עבירות סמים ורכוש: בשנת 1999 נדון בגין עבירה של **תקיפה סתם** אשר הסתיימה ללא הרשעה; בשנת 2002 נדון הנאשם ל-3 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש**. בשנת 2007 הורשע הנאשם בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, התפרצות לבית מגורים (4 עבירות), פריצה לרכב, גניבה מרכב, כניסה למקום מגורים, החזקת מכשירי פריצה, גניבה, נהיגה בזמן פסילה וכן בעבירה של **תקיפת בת זוג**. בגין כל אלו נדון הנאשם, בין היתר, ל-21 חודשי מאסר בפועל. בשנת 2012 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמי. ואילו בשנת 2014 הורשע הנאשם בעבירת התפרצות וגניבה ונגזרו עליו 20 חודשים מאסר בפועל. (הנאשם היה משוחרר בתנאים בתיק זה ונעצר בגין מעורבותו בתיק שבפניי).

נמצא כי עסקינן במי שלחובתו הסתכויית פליליות רבות הנפרשות על פני תקופה ממושכת וכי בצד עבירות רכוש, גם עבירות אלימות כלפי בנות זוג אינן זרות לנאשם. הנאשם ריצה מספר תקופות מאסר חלקן ממושכות כאשר לא היה בכל אלה כדי להרתיעו מלחטוא בשלישית בעבירת אלימות כלפי בת זוג. נוכח הסתכוייתו הפליליות יש ליתן הדעת לשיקולי הרתעת היחיד וכן לשיקולי הרתעת הרבים בשים לב לנפוצות העבירות שבכגון דא.

בתיק זה לא התבקש תסקיר עובר לגזירת העונש משכך, נתוניו ונסיבות חייו של הנאשם נלמדו בעיקרם מדברי הנאשם וב"כ. כך עלה, כי לנאשם שני ילדים, האחת בת 12 והשני תינוק משותף לו ולמתלוננת. מידת ההשפעה של מאסרו ומעצרו של הנאשם עליהן נדמה כי לא יהיה רב שכן מדברי הנאשם עלה כי זה לא היסס להוציא את אם תינוקו מביתו על כל המשתמע מכך. אשר לבתו הגדולה לא נמסר כל פרט לגבי אימה או מקום הימצאה למעט הטענה כי זו עתידה לחגוג בת מצווה בקרוב.

בדברים הקצרים שמסר הנאשם בטיעוניו לעונש ניתן ללמוד על כך שהלה אינו לוקח אחריות על מעשיו. הלה ציין כי המדובר באירוע שהתפתח באופן פתאומי. הרושם כי הנאשם, ממעיט מחומרת מעשיו, מביע עמדות מגוננות וכן מתקשה

לערוך התבוננות פנימית אותנטית.

הנאשם בחר לנהל את הגנתו ואין בכך כדי להחמיר עמו. יחד עם זאת, ברי כי בנסיבות אלה אין הוא זכאי לאותה הנחה משמעותית לה זכאים כאלה שהודו, חסכו זמן שיפוטי וייתרו את העדת העדים בתיק, בדגש על המתלוננת.

סוף דבר מכל המקובץ לעיל הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשים מאסר בפועל וזאת בניכוי ימי מעצרו מיום 13.2.14 ועד ליום 2.6.14. עונש זה ירוצה במצטבר לכל עונש מאסר אחר אותו מרצה הנאשם.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו וזאת למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ה. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ו. 4,000 ₪ פיצוי למתלוננת. הפיצוי ישולם ב 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.16.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ה, 25/01/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט